

dieser aber ihr böser Genius^{*)}). (Българска-та рая стана изворъ за печала (чишликъ, мюлкъ) на високо-то Гръцко духовенство, — а пакъ то быде неговии зълъ геній). —

Още отъ конецъ-тъ на минѣлии вѣкъ сѣ захванѣли да се показватъ тукъ-тамъ между съвѣсмъ потъпканіи Български народъ личности, пачеже рещи апостоли, които го сѣ викали да ся свѣсти, но тѣзи благовѣстници злѣ свръшахъ живеніе свое. Фанаріоти-тѣ бѣхъ посредници-тѣ между рая-та и правителство-то, и противъ такива непокорници, тѣ имахъ готово средство. Стигаше имъ само да произнесѣтъ думи-тѣ: *буншовникъ*, *Московъ-гяуръ* и Българскіи апостолъ ставаше мѣченикъ^{*)}). — И тѣй сѣ постѣпляли тѣзи исти-тѣ фанаріоти, които за да могѣтъ да си купѣтъ нѣкоя Българска епархія, ходили сѣ въ Россія за да събиратъ тамъ милостыня. А какви средства тѣ сѣ употреблявали тамъ за да могѣтъ да съберѣтъ по-щедро подаяніе, това ни го ясно показватъ горѣприведенни-тѣ думи на Русскіи священникъ Лукьяновъ. — Не малко Българе станахъ жертва на тази жестока фанаріотска низостъ, нѣ надъ тѣзи жертви е было речено да изникне на-конецъ тѣи называеміи у насъ съврѣмененъ *църковенъ въпросъ*. — Негово-то изникване, быстро-то му разливане по цѣла Българія, неговии връвежъ и, смѣемъ вѣче да кажемъ, рѣшеніе-то му, всичко това принадлежи не на исторія-та, а е още животрепещущъ въпросъ на наша-та съврѣменна дѣйствителность, всичко това е добръ познато и паметно на всеки Българинъ, поради това ные нѣма да ся касаемъ до него.

Прѣди малко врѣме бѣхме честити да видимъ об-

^{*)} Bulgarische Fragmente въ österr. Revue 1864, 7 стр. 225.

^{*)} За тѣзи Български апостоли-мѣченици, и въобще за всички-тѣ предтечи и дѣатели на Българско-то възраждане, ные се на-даме да издадемъ слѣдъ врѣме особиа книга. —